

Alkotmánybíróság

Budapest
Pf. 773.
1535

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1207-4/2016
Érkezett:	2016 NOV 07.
Példány:	1
Melléklet:	1 db
Kezelőiroda:	5

Budapest, 2016.október 30.

ügyszám: IV/1207-3/2016

Tárgy: hiánypótlás

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Némethné Tóth Zsuzsanna (██) indítványozó a T. Alkotmánybíróság fenti ügyszámú 2016. szeptember 7. napján kelt felhívására határidőben az alábbi

hiánypótlást

terjesztem elő.

A T. Alkotmánybíróság azon felhívására, mely szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, és e körben szükséges megjelölni az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmének lényegét, valamint indoklást is elő kell terjeszteni arra nézve, hogy a bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel, továbbá szükséges megjelölni, hogy milyen jogszabályi rendelkezés alapján terjesztett elő a 9/2013. számú házelnöki rendelkezés ellen alkotmányjogi panaszt, indítványozó az alábbiakat adja elő és alkotmányjogi panaszát az alábbiak szerint pontosítja:

Indítványozó a 2011. évi CLI. törvény 27. §-a alapján terjeszt elő alkotmányjogi panaszt, melyben kéri, hogy a T. Alkotmánybíróság állapítsa meg a Pesti Központi Kerületi Bíróság 13.Szk.19.861/2015/30. számú végzésben foglaltak alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény II. cikkét, a IX. cikk (1) bekezdését és a XXVIII. cikk (1), (2) és (4) bekezdését.

Indítványozó a 2011. évi CLI. törvény 26. §-a alapján terjeszt elő alkotmányjogi panaszt, melyben kéri, hogy a T. Alkotmánybíróság állapítsa meg a 9/2013. számú Házelnöki rendelkezés alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdését és a XXVIII. cikk (1), (2) és (4) bekezdését.

Indítványozó kéri továbbá a T. Alkotmánybíróságot, hogy a Pp. 359/C. § (2) bekezdése alapján szíveskedjen felhívni az elsőfokú bíróságot a jogerős végzés végrehajtásának alkotmánybírói eljárás befejezéséig történő felfüggesztésére.

Indítványozó előadja, hogy 2014. november 14. napján megjelent az Országgyűlés Irodaházában a Jobbik Magyarországért Mozgalom kabinete által 11 órára meghirdetett „kerekasztal” egyeztető tárgyalásra.

Indítványozó belépését engedélyezték, azonban figyelemmel arra, hogy több társa sem mehetett be az Irodaházba, így ő is kint maradt a többiekkel.

Tekintettel arra, hogy számos jelenlévővel csak a helyszínen közölték, hogy a „kerekasztal” egyeztető tárgyalás végetti belépésüket megtagadják, ezért a jelenlévők nemtetszésüknek adtak hangot és markánsan kinyilvánították véleményüket.

A kitiltó határozatra várva összekapaszkodtak, énekeltek, rigmusokat ismételték. Mindez egy spontán véleménynyilvánítás volt, melyet a nemzetközi egyezmények is elismernek és védelemben részesítenek.

Az Országgyűlési Őrség a hangoskodás miatt a 9/2013. sz. házelnöki rendelkezés 12. § (1) bekezdés f) pontjára hivatkozással megkérte a jelenlévőket, hogy ne zajongjanak.

A házelnöki rendelkezés 12. § (4) bekezdése szerint „...az Irodaház rendjét és tekintélyét megsértő személyt... az Országgyűlési Őrség az Országházból, az Irodaházból kikíséri.”

tanúvallomása szerint azonban az országgyűlési őrség vezetőjeként csupán arról tájékoztatta a jelenlévőket, hogy amennyiben nem tartják be a házelnöki szabályokat, úgy kivezethetők az épületből, valamint kérte őket, hogy hagyjanak fel a hangoskodással, majd a rendőröket kérte fel intézkedésre.

A rendőrség kérését követően megpróbálta felszólítani a jelenlévőket, hogy hagyják el az Irodaház épületét, azonban a hangoskodás miatt vélhetően ez nem hallatszott.

Mindezt a 2015. december 2. napján tartott tárgyaláson maga tanú is elismerte: „El is hangzott, hogy nem értik, hogy én mit mondok. ...Az én hangom lehet, nem hallatszott rendesen.” (13.Szk.19.861/2015/13. sz. jegyzőkönyv 10. oldal 8. bekezdés)

Indítványozó a bíróság előtti személyes meghallgatásán is megerősítette ezen tényt: „láttam a rendőrt, aki bejött, volt valószínűleg, valamit mondott, de hogy mit, azt nem értettem.” (13.Szk.19.861/2015/7. sz. jegyzőkönyv 7. oldal 1. bekezdés)

A fentieket igazolja az a tény is, hogy a rendőrség ezt követően egyenként állt minden egyes személy elé, és egyenként mondta el mindenkinek a felszólítását, azt, hogy hagyja el az épületet és a jogszerű intézkedéssel szemben ne szegüljön ellen.

A rendőri tanúvallomás szerint volt, aki a rendőri felszólításnak nem tett eleget, annak ellenszegült, ezért kivezették, azonban volt olyan is, aki az épületből a felszólításra magától kiment („... volt, aki kiment az épületből magától és volt, aki nem. Akkor a kollégák odaléptek és karjánál fogva kivezették.” tanúvallomása 13.Szk.19.861/2015/13. sz. jegyzőkönyv 11. oldal 1. bekezdés)

A rendőrök tehát egyesével szólították fel a jelenlévőket, hogy hagyják el az Irodaház épületét, melyről videofelvétel is készült. Ezen videofelvételt a végzés szerint fel is használta a Pesti Központi Kerületi Bíróság a tényállása megállapításakor.

Indítványozó esetében az elmarasztaló végzés 9. oldalán megállapítja, hogy „Némethné Tóth Zsuzsanna ... eljárás alá vont személyek rendőri kíséréssel hagyták el az Irodaházat.”

Az 1. szám alatt mellékelte és a végzés indoklása szerint a bíróság által is figyelembe vett videofelvétel 4:49 percénél azt igazolja, hogy indítványozó amint hallható és egyértelmű utasítást kap a rendőröktől, az irodaházat önként, rendőri kíséréssel elhagyta.

Mindezt igazolják az indítványozó személyes meghallgatása során előadottak is: „Igen, volt olyan, hogy személy szerint odajött hozzám és felszólított a távozásra. Nem tudom, hányszor szólított fel pontosan, egyszer vagy kétszer, nem hallottam, de amikor felszólított és hallottam, akkor kimentem az épületből.” (13.Szk.19.861/2015/7. sz. jegyzőkönyv 7. oldal 1. bekezdés)

Ugyancsak fentieket támasztja alá a 2.sz. alatt mellékelte Műveleti Országos Rendőrfőkapitány-helyettes Készenléti Rendőrség Parancsnoka által 29022/89/2015.p. számon hozott határozat is, melynek 4. oldal 2. bekezdésében az szerepel, hogy „Panaszost az intézkedő rendőrök egy esetben szólították fel az épület elhagyására, amelyet követően ezt Panaszos végre is hajtotta...”

A videofelvételből illetve indítványozó személyes meghallgatásából, de a tanúként meghallgatott [REDACTED] és [REDACTED] tanúvallomásából is egyértelműen megállapítható, hogy az országgyűlési országyűlési országyűlést nem kezdeményezett, azt a rendőrségre bízta, akinek első, mindenkire intézett felhívását nem lehetett hallani.

Megállapítható továbbá, hogy amikor a rendőrök mindenkire egyesével mentek oda és közölték a felszólítást, akkor indítványozó elhagyta az épületet.

Mindezen egyértelmű bizonyítékok ellenére a Budapesti Rendőr-főkapitányság V. kerületi Rendőrkapitányság, mint szabálysértési hatóság 01805/1539-8/2014.szabs. számú határozatában megállapította, hogy indítványozó elkövette a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértését és őt ezért 50.000,- Ft pénzbírsággal sújtotta.

Indítványozó a határozattal szemben kifogással élt, melynek következtében az ügy a Pesti Központi Kerületi Bíróság elé került. A bíróság bizonyítási eljárást folytatott le, meghallgatta az eljárás alá vont személyeket, tanúkat hallgatott meg, videofelvételeket is megtekintett, azonban ennek ellenére azt állapította meg, hogy indítványozó elkövette a rendőrségi határozattal terhére rótt szabálysértést, a határozatot egyedül a bírság összege tekintetében változtatta meg és mérsékelte azt 25.000,- Ft-ra.

A 13.Szk.19.861/2015/30. számú jogerős bírósági végzés indítványozóra vonatkozó felelősséget megállapító rendelkezésének indoklásában azonban csupán annyit rögzít, hogy indítványozó nem ismerte el a szabálysértés elkövetését, nem hallotta, hogy felszólították arra, hogy hagyja el az épületet, és a két rendőr felszólítását követően kiment onnan.

Indítványozó álláspontja szerint a bírói döntéssel sérült az Alaptörvényben rögzített véleménynyilvánítási szabadsághoz, tisztességes eljáráshoz, valamint emberi méltósághoz való joga az alábbiak miatt.

1. Véleménynyilvánítási szabadság megsértése:

1.1 Indítványozó a tényállásban is megállapítottan jogszerűen lépett be a képviselői Irodaház épületébe és ott jogszerűen tartózkodott. Tekintettel arra, hogy társai közül – konkrét kitiltó határozat és bárminemű indoklás nélkül - több személlyel közölték, hogy nem léphetnek be az Irodaházba, ezért indítványozó nemtetszésének, alaptörvényben védett véleményének adott hangot, mely egy spontán véleménynyilvánításnak tekinthető.

Ezen véleménynyilvánítását akadályozta meg a rendőri intézkedés, melynek megalapozott voltát a bíróság végzésében is megállapította (*A bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megállapította, hogy a rendőri intézkedés jogszerű volt, mivel az eljárás alá vont személyek a helyszínen olyan magatartást tanúsítottak, amely alkalmas volt az Irodaház rendjének a megzavarására... 13.Szk.19.861/2015/30. sz végzés 18. oldal 4. bekezdés*). A bíróság mindezt valamennyi eljárás alá vont személy vonatkozásában állapította meg, azonban ténylegesen az egyes személyek magatartását külön-külön nem vizsgálta határozata meghozatala során.

Indítványozó álláspontja szerint spontán véleménynyilvánítása nem lehetett ok a rendőri intézkedésre, így alkotmányos jogai egyértelműen sérültek.

A jogszerűtlen, alkotmányos jogot súlyosan korlátozó intézkedés bírósági jogerős végzéssel történő jogszerűnek minősítése ezáltal megsértette az indítványozó véleménynyilvánítási szabadsághoz való jogát, azaz az alaptörvény-ellenes.

Kérem az Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy a spontán véleménynyilvánítás miatt fogantatosított rendőri intézkedés jogszerűtlen volt, hiszen alapvető jogunk békés gyakorlásában korlátozott.

Sem a rendőri intézkedésnél, sem a rendőrségi, sem pedig a bírósági eljárásban nem vizsgálták meg, hogy a véleménynyilvánításhoz való jogunk gyakorlásának tiltása, feloszlátása szükséges és arányos intézkedés-e az esetlegesen okozott sérelemmel.

2. Tisztességes eljáráshoz való jog sérelme:

2.1 A Pesti Központi Kerületi Bíróság indítványozó vonatkozásában helybenhagyta a BRFK V. Kerületi Rendőrkapitányság 01805/1539-8/2014.szabs. számú határozatának azon részét, mely szerint indítványozó elkövette a 2012. évi II. törvény (Szabs.tv.) 216. § (1) bekezdése szerinti jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértését, és csak a kiszabott bírság összegét módosította.

A végzés 19. oldal 1. bekezdése szerint: „*megállapítható, hogy az eljárás alá vont személyek nem távoztak a helyszínről többszöri felszólítás ellenére sem, szándékosan megtagadták a rendőrök utasításának végrehajtását, így... ..elkövették... a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértést.*”

A feltárt tényállás és a rendelkezésre álló bizonyítékok, videofelvételek alapján azonban egyértelműen megállapítható, hogy indítványozó nem tagadta meg a rendőri intézkedést, a rendőri utasítás végrehajtását. Amint hallotta a rendőrség felszólítását, annak önként eleget tett és elhagyta az épületet.

Tette ezt annak ellenére, hogy nem találta jogszerűnek a rendőrök intézkedését, ugyanis az intézkedés szabad véleménynyilvánítást korlátozó és ezáltal alaptalan valamint jogszerűtlen volta a helyszínen mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható volt, így az rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (Rtv.) 19. § (1) bekezdése alapján nem lett volna köteles azt teljesíteni.

A jelen ügyben megállapított szabálysértés, mint kriminális jellegű szabálysértés vonatkozásában a büntetőjogi alapelvekre is fokozottan figyelemmel kell lenni, így például arra, hogy a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére.

Indítványozó vonatkozásában nem került kétséget kizáróan igazolásra, hogy vele szemben jogszerű rendőri intézkedés történt volna, nem került kétséget kizáróan bizonyításra az sem, hogy a rendőrség őt egyértelműen, számára is hallható, észlelhető módon felszólította volna az Irodaépület elhagyására, nem került továbbá kétséget kizáróan bizonyításra, hogy indítványozó a rendőri intézkedésnek ellenszegült volna, a szabálysértés elkövetését a bíróság határozatában mégis megállapította. Mindez ellentmond az „*in dubio pro reo*” elvnek.

A videofelvételekből ezzel szemben kétséget kizáróan megállapítható, hogy indítványozó a terhére rótt magatartást nem követte el, így marasztalása súlyosan sértette alkotmányos jogait.

2.2 Indítványozó elmarasztalása továbbá a szabálysértési törvény egy olyan rendelkezése, olyan tényállása alapján történt, mellyel kapcsolatban a 31/2015. (XI.18.) AB határozatában a T. Alkotmánybíróság korábban már megállapította, hogy az nem tesz eleget az Alaptörvényből levezethető normatartalmi követelményeknek.

[66] 4.2. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Szabs. tv. 216. §-ába foglalt jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértési tényállás megfogalmazása nem tesz eleget az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből levezethető, a szankciót kiszabó norma határozottságára, körülhatároltságára vonatkozó követelménynek. Teret enged ugyanis olyan jogalkalmazói értelmezésnek, amely alapján a tényállás az általa védett jogi tárgy körén kívül eső érdekek védelmére is alkalmazható.

[69] A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság – hivatalból eljárva – megállapította, hogy az Országgyűlés mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességet idézett elő azáltal, hogy a Szabs.

tv. 216. §-ában nem szabályozta az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből fakadó jogbiztonság követelményének megfelelően a cselekmény elkövetési magatartását.

A T. Alkotmánybíróság mindezért az Abtv. 46. §-ában biztosított jogköre alapján felhívta az Országgyűlést, hogy jogalkotói feladatának 2016. június 15. napjáig tegyen eleget. Az Országgyűlés ezen kötelezettségét a mai napig nem teljesítette.

A 31/2015. (XI.18.) AB határozat alapján kijelenthető, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság egy olyan jogszabályi rendelkezés alapján állapította meg az indítványozó felelősségét, egy olyan törvényi tényállás alapján ítélte el, mely jogszabályi norma alaptörvény-ellenes, ezáltal a bírósági végzésnek is szükségképpen alaptörvény-ellenesnek kell lennie.

2.3 A bírósági eljárás nem ismerte fel, hogy indítványozó és társai cselekedete spontán véleménynyilvánítás, indítványozó álláspontja szerint tévesen az eseményt rendbontásnak és rendzavarásnak értékelte. Tette ezt annak ellenére, hogy eljárás alá vontak közül többen, többek között indítványozó is hangsúlyosan felhívta erre a figyelmet, védelmüket erre alapozták, a tárgyalásokon vonatkozó alkotmánybírósági határozatokkal is alátámasztották, hogy miért élvez jogi védelmet a spontán véleménynyilvánítás. Indítványozó álláspontja szerint figyelem felhívása nélkül is, hivatalból kellett volna ezt észlelnie eljáró bírósági titkárnak. Ha pedig nem adott helyt eljárás alá vontak ez irányú védekezésének, akkor meg kellett volna indokolnia, hogy miért nem fogadja azt el, azaz jogi érvekkel alá kellett volna támasztania, hogy eljárás alá vontak cselekedete, a megtörtént eseménysorozat miért nem felel meg a spontán véleménynyilvánítás ismérveinek. Ilyen indoklás sem szóban, sem pedig írásban nem történt. Eljáró bírósági titkár teljes mértékben elmulasztotta indítványozó védekezésének jogi helytállóságát elfogadni vagy elvetni.

A végzés 6. oldalának 3. bekezdésében az olvasható, hogy „a bíróság jelen esetben úgy ítélte meg, hogy a kifogás az iratok alapján is elbírálható”, azaz tárgyalás tartása és bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül is meg tudta volna hozni a határozatát. Tárgyalás tartására kifejezetten eljárás alá vontak kérésére került sor.

Fenti érvelés alapján indítványozó arra a következtetésre jutott, hogy eljáró bírósági titkár az eljárás alatt mindvégig határozott jogi állásponton volt a rendőrség intézkedésének jogszerűségét és indítványozó és társai jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenségét illetően, így fordulhatott elő, hogy egyáltalán nem vizsgálta az eseményeket az eljárás alá vontak érvelése szerint. Ez megkérdőjelezi a bíróság függetlenségét és pártatlanságát.

Mindez azonban súlyosan sérti indítványozó azon jogát, hogy „valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes tárgyaláson.....bírálja el.

3. Emberi méltóság sérelme

Indítványozó álláspontja szerint azzal, hogy szabad véleménynyilvánításában a rendőrség intézkedése megakadályozta és ezen jogszerűtlen intézkedést a bíróság jogerős végzésében jogszerűnek minősítette, továbbá azzal, hogy a bíróság súlyos szakmai hibát elkövetve az ártatlanságát igazoló bizonyítékok ismeretében is megállapította a felelősségét egy alaptörvény-ellenes norma alapján, valamint azzal, hogy teljes mértékben figyelmen kívül hagyta jogi védekezését, megsértette egyúttal az Alaptörvény által védett emberi méltóságát is.

4. A házelnöki rendelet 12. § (1) f) pontjának Alaptörvény-ellenessége

Indítványozó panasza az Abtv.26.§-ára alapított részéhez kiegészítésként az alábbiakat adja elő.

A rendőrség intézkedésének jogszabályi alapja a 9/2013.sz.Házelnöki rendelkezés volt, annak ellenére, hogy a rendőrségi jelentésben az szerepel, hogy a „ 25 fő az előtérben demonstráló jelleget öltő magatartásba mentek át..”

A 9/2013. számú házelnöki rendelkezés 12.§ 1.bekezdés f. pontja, valamint ennek alkalmazása az egész eljárás alapja. Mivel a hivatkozott házelnöki rendelkezés hivatkozott pontja indítványozó véleménye szerint alkotmányellenes, így az arra alapított eljárás és határozat is az.

A 9/2013.sz. házelnöki rendelkezés 12.§ (1) f) pontja így szól:

Az Országházban és az Irodaházban tiltott tevékenységek különösen a következők:

f) hangoskodás, demonstráció tartása, vagy az Országgyűlés rendjét zavaró más tevékenység.

Indítványozó véleménye szerint az idézett rendelkezés alkotmányellenes a következők miatt.

Az Alaptörvény IX.cikk (1) bekezdése generálisan deklarálja, hogy „Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.”

Ezen alapvető, az emberrel veleszületett, lényének és emberi méltóságának szerves elemét adó, tőle el nem idegeníthető jog gyakorlásának az 1989. évi III. A gyűlekezési jogról (továbbiakban Gytv.) szóló törvény szerez érvényt. Ott szabályozza a jogalkotó a szabad véleménynyilvánítás feltételeit. E törvény 8.§(1) bekezdése szerint:

„Ha bejelentéshez kötött rendezvény megtartása népképviselői szervek vagy a bíróságok zavartalan működését súlyosan veszélyeztetné, vagy ha a közlekedés más útvonalon nem biztosítható, a rendőrség a bejelentésnek a hatósághoz való beérkezésétől számított 48 órán belül a rendezvénynek a megjelölt helyszínen, vagy időben való megtartását megtilthatja.”

Az Irodaházban nem működik sem népképviselői szerv, sem pedig bíróság, ezért indítványozó álláspontja szerint a szabad véleménynyilvánítás jogával ott élni lehet. A Gytv. definíciója szerint az Irodaház nem közterület, ezért az ott tartandó rendezvényt bejelenteni sem kell. Ha pedig – mint esetünkben – spontán tüntetés alakul ki pl. az Irodaházban, azt bejelenteni sem lehet, mert nincs szervezője.

A Gytv.14.§(1) bekezdéséből tudhatjuk meg, hogy mely esetekben jogszerű egy rendezvény feloszlata. Ebben nem szerepel olyan, hogy a jogszabályi hierarchia törvénytől alacsonyabb szintjén álló rendelkezés lehetőséget adna erre. A 9/2013.számú Házelnöki rendelkezés indítványozó véleménye szerint nem korlátozhatja az Alaptörvényben biztosított jogot.

Indítványozó alapvető jogait sértette, hogy a rendőrség a házelnöki rendelkezésre hivatkozva az Alkotmánybíróság által több határozatban, valamint az Alaptörvény I.cikk (3) bekezdésében is hivatkozott szükségesség és arányosság tesztjének lefolytatása nélkül, a véleménynyilvánítókkal való tárgyalás, más lehetőségek felajánlása nélkül döntött a kialakult spontán véleménynyilvánítás feloszlatajáról.

Jelen ügyben mind a házelnöki rendelkezés, mind annak alkalmazása, mind a rendőri intézkedés során figyelmen kívül hagyták az Alaptörvény fenti rendelkezését.

Mindezekre tekintettel Indítványozó kéri a T. Alkotmánybíróságot, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság 13.Szk.19.861/2015/30. szám alatti jogerős végzésének Alaptörvény-ellenességét megállapítani, és a bíróság határozatát megsemmisíteni szíveskedjen.

Ezen túlmenően Indítványozó kéri a T. Alkotmánybíróságot, hogy a 9/2013. Házelnöki rendelkezés 12. § (1) f) pontjának Alaptörvény-ellenességét megállapítani, és megsemmisíteni szíveskedjen.

Indítványozó kéri továbbá az Alkotmánybíróság állásfoglalását az alábbi kérdésekben:

Jelen ügyben és az ehhez hasonló ügyekben, ahol egy bírói döntés több személyt marasztalt el, az Alkotmánybíróság panasszal kapcsolatos döntése egységesen érvényes-e minden elmarasztaltra?

Olyan személyek esetében is megsemmisíti-e a döntést a panasz kedvező elbírálása, akik nem adtak be alkotmányjogi panaszt, vagy akikét elutasította az Alkotmánybíróság?

Fenti kérdéseket jelen eljárástól függetlenül szíveskedjenek megválaszolni.

A kérelem kedvező elbírálásában bízva,

Tisztelettel:

Némethné Tóth Zsuzsanna
indítványozó

Mellékletek:

1.sz. melléklet:videofelvétel, amely megtekinthető:

<https://www.youtube.com/watch?v=bso4ssSB3Kg&feature=youtu.be&list=PL6ZyS9Bk8idVECK5CZNXN3v5AkQIYjSuY> videómegosztó oldalon

2.sz.melléklet Műveleti Országos Rendőrfőkapitány-helyettes Készenléti Rendőrség Parancsnoka
29022/89/2015.p. számú Határozata